

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Holejšovského, Ph.D. a soudců JUDr. Františka Švantnera a JUDr. Ing. Dušana Hrabánka ve věci

navrhovatelka:

████████████████████, ████████████████████
bytem ████████████████████
zastoupená advokátem Mgr. Martinem Vovsíkem
sídlem Malá 43/6, 301 00 Plzeň

za

účasti:

Myslivecký spolek Lštění, IČO 48344346
sídlem Lštění 20, 346 01 Blížejev
zastoupen advokátem Mgr. Jiřím Maškem
sídlem Lochotínská 1108/18, 301 00 Plzeň

o návrhu na vyslovení neplatnosti usnesení členské schůze spolku o vyloučení navrhovatelky ze spolku ze dne 18. 12. 2020, **k odvolání navrhovatelky a účastníka** proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 27. června 2022 č. j. 41 Cm 20/2021-238

takto:

- I. Usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 27. června 2022 č. j. 41 Cm 20/2021-238 se
 - a) ve výrocích I. a II. potvrzuje,
 - b) ve výroku IV. mění tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Navrhovatelka se svým návrhem doručeným soudem prvního stupně (dále též jen „soud“) dne 5. 3. 2021 domáhala vydání rozhodnutí, jímž by soud vyslovil, že rozhodnutí členské schůze Mysliveckého spolku Lštění (dále též jen „účastník“ či „spolek“) ze dne 18. 12. 2020 o jejím vyloučení ze spolku je neplatné. V návrhu uvedla, že napadeným rozhodnutím o jejím vyloučení ze spolku jsou jí za vinu kladena následující porušení povinností člena:
 - 1) Dne 2. 3. 2020 porušila čl. 5 odst. 2 písm. g) stanov spolku (dále jen „stanovy“), jakožto i čl. 7 písm. g) Provozního řádu spolku (dále jen „provozní řád“), když odlovenou srnčí a dančí zvěř nepředložila mysliveckému hospodáři ani pověřené osobě a naložila s ní bez rozhodnutí mysliveckého hospodáře (pověřené osoby). Stejně tak dne 12. 10. 2020 manipulovala s ulovenou zvěří, kterou dle pokynů pověřené osoby měla ponechat pro výkup, nerespektovala pokyny a pokusila se dodat ulovenou zvěř do prodeje svépomocí, přestože dodání zvěře do prodeje má zajišťovat určená osoba.
 - 2) V květnu 2020 odlovila srnčí zvěř v rozporu s pravidly průběžného odstřelu, kdy nejdříve odlovila chovného srnce 1. věkové třídy a druhý den pak srnce vyšší věkové třídy. Navíc neetický byl i způsob lovu, kdy obeznaného srnce odlovila až na druhý pokus.
 - 3) V září 2020 odlovila dančí zvěř v rozporu s pravidly průběžného odstřelu, kdy odlovila daňka 1. věkové třídy, kterého lze považovat za chovného.

4) Dne 20. 9. 2020 porušila čl. 5 odst. 2 písm. g) a i) stanov, § 49 ZoM (zákon č. 449/2001 Sb., o myslivosti) a § 25, § 29 odst. 1 vyhlášky Ministerstva zemědělství č. 244/2002 Sb., když sejmula plombu připevněnou na zvěř ulovenou dne 27. 4. 2020 a opakovaně ji použila na další ulovený kus zvěře dne 20. 9. 2020, to vše navzdory skutečnosti, že plomba je dle obecně závazných právních předpisů jednorázově použitelná nesnímatelná značka a sejmout ji je oprávněn až příjemce zvěře při jejím zpracování nebo podnikatel obchodující se zvěřinou, popř. zpracovávající zvěřinu.

5) Dne 12. 10. 2020 porušila čl. 5 odst. 2 písm. f) stanov a čl. 7 písm. g) provozního řádu, když nevyplnila řádně hlášenku o lovu, neboť ji neoprávněně opatřila razítkem proškolené osoby [REDAKCE], který je jako jediný oprávněn razítko používat a současně povinen v souladu s provozním řádem a zákonem č. 166/1999 Sb. vést záznamy o ulovené zvěři.

6) Blíže nezjištěného dne v měsíci říjnu 2020 porušila čl. 5 odst. 2 písm. g) a i) stanov a § 45 odst. 1 písm. s) ZoM, kdy umístila myslivecké zařízení na pozemek [REDAKCE] ve vzdálenosti menší 200 metrů od hranic sousední honitby a nezjedнала nápravu přesto, že jí byla doručena výtka nesprávného jednání a výzva k nápravě.

7) Od 18. 11. 2020 doposud porušuje čl. 5 odst. 2 písm. g) stanov, neboť přesto že jí bylo doručeno Omezení povolenky k lovu ze dne 5. 11. 2020 a uložena povinnost vrátit neprodleně mysliveckému hospodáři povolenku k lovu za účelem vystavení povolenky nové, opravňující lovit do 1. 11. 2021 pouze lišku obecnou, tento pokyn výboru spolku nesplnila, povolenku k lovu nevrátila, tedy nezjedнала nápravu přesto, že jí byla doručena výtka nesprávného jednání a výzva k nápravě.

/dále též jen body (1), (2), (3), (4), (5), (6), (7), přičemž tyto body návrhu jsou shodné s body uvedenými v usnesení o vyloučení navrhovatelky ze spolku ze dne 18. 12. 2020/

2. Navrhovatelka považuje rozhodnutí o svém vyloučení ze spolku za odporující stanovám a zákonu, proto za neplatné. K jednotlivým bodům se vyjádřila následovně:

1) Za jednání ze dne 2. 3. 2020 byla navrhovatelce výborem spolku uložena výtka ze dne 9. 5. 2020. Členská schůze konaná dne 6. 8. 2020 rozhodla o zrušení udělené výtky. K namítanému jednání navrhovatelky ze dne 12. 10. 2020 navrhovatelka uvedla následující. Dne 11. 10. 2020 odlovila danče. Po té chtěla telefonicky odlov hlásit hospodáři spolku [REDAKCE], avšak tomuto se, nedovolala. Z tohoto důvodu odjela k němu domů, kde jej však nezastihla. Z těchto důvodů napsala SMS zprávu [REDAKCE] jako místopředsedovi spolku s tím, že s odloveným dančetem přijede a měla by v úmyslu jej prodat. [REDAKCE] odpověděl SMS zprávou, že má navrhovatelka danče nechat ve stodole sdružení, protože o zvěřině rozhoduje hospodář. Dále [REDAKCE] uvedl, že danče bude prodáno do výkupu. Navrhovatelka proto danče pověšila ve stodole a druhý den ráno se chtěla ujistit, že hospodář rozhodl o jeho prodeji do výkupu. Danče zde bylo stále pověšené, proto jej navrhovatelka zvážila, naložila a dovezla [REDAKCE] jako hospodáři. S hospodářem se následně navrhovatelka domluvila, že danče může prodat [REDAKCE] do [REDAKCE]. Po té navrhovatelka volala [REDAKCE], který nebral telefon. Proto mu navrhovatelka napsala SMS zprávu, že se s hospodářem domluvila na prodeji. Když se navrhovatelka chystala odvézt danče panu [REDAKCE] do [REDAKCE], tak jí volal hospodář, že má navrhovatelka danče vrátit zpět do stodoly. Navrhovatelka byla z této komunikace a pokynů zmatená a danče raději vrátila zpět do stodoly.

2) Taktéž za zde specifikované jednání byla navrhovatelce výborem spolku uložena již popsaná výtka ze dne 9. 5. 2020, která byla k námitkám a žádosti navrhovatelky zrušena členskou schůzí konanou dne 6. 8. 2020. Jednání navrhovatelky bod bodem (2) usnesení o vyloučení tak bez dalšího nemůže být důvodem pro její vyloučení ze spolku.

- 3) Navrhovatelka daňka I. věkové třídy skutečně odlovila. Navrhovatelka však tento kus nepovažovala za chovný a podle spolkem udělené povolenky byla navrhovatelka oprávněna tohoto daňka ulovit. Tento důvod pro vyloučení je nedostatečným způsobem skutkově vymezen. Jedná se o pouhé tvrzení, aniž by bylo konkretizováno, v čem konkrétně měla navrhovatelka porušit pravidla průběžného odstřelu a proč mělo být považováno zvíře za chovné. Dále by měl spolek konkretizovat, o jaká pravidla průběžného odstřelu se jedná a na základě jakého právního důvodu byla tato pravidla pro navrhovatelku závazná.
- 4) Toto jednání navrhovatelka popřela. Navrhovatelka jednu a tu samou plombu nepoužila dvakrát. Maximálně mohlo dojít k tomu, že navrhovatelka neúmyslně pochybila při vypisování lístku (hlášenky) o původu zvěře, kdy by do lístku pro ulovený kus dne 20. 9. 2020 omylem vepsala číslo plomby, kterou použila na kus ulovený dne 27. 4. 2020. Kus ulovený dne 20. 9. 2020 však navrhovatelka opatřila jinou - další plombou, nikoliv plombou použitou na kus ulovený dne 27. 4. 2020. Toto uvedla navrhovatelka na vysvětlenou, aniž by takové omylové jednání pro potřeby soudního řízení doznávala. Po procesní stránce tedy navrhovatelka tvrdí, že oba kusy ulovené dne 27. 4. 2020 a 20. 9. 2020 řádně označila.
- 5) Toto jednání navrhovatelka popřela. Dlouhodobě bylo běžnou praxí, že předmětné razítko i další razítko spolku, včetně nových plomb a lístků o původu zvěře, byly volně umístěny ve stodole spolku, a to volně k jejich potřebnému použití. Dále bylo běžnou praxí, že lístky o původu zvěře nerazítkoval sám osobně [REDACTED].
- 6) Toto jednání navrhovatelka popřela. Myslivecké zařízení na pozemek neumístila navrhovatelka, nýbrž její manžel. Toto bylo písemně sděleno spolku dopisem navrhovatelky ze dne 7. 11. 2020 i dopisem manžela navrhovatelky [REDACTED] ze dne 7. 11. 2020.
- 7) Navrhovatelka podala proti Omezení povolenky k lovu ze dne 5. 11. 2020 námitky dopisem ze dne 19. 11. 2020. Do rozhodnutí o těchto námitkách nebyla navrhovatelka povinna povolenky vracet. O námitkách nebylo do rozhodnutí členské schůze o vyloučení navrhovatelky rozhodnuto.
3. Dále navrhovatelka uvedla, že omezení povolenky bylo ukládáno za stejná jednání, která jsou obsažena v usnesení o vyloučení navrhovatelky pod body (1), (2), (3) a (5), tedy v usnesení o vyloučení jsou tato jednání uvedena neoprávněně a v rozporu s čl. 7 odst. 2 stanov. Za jednání pod body (1) a (2) byla v minulosti navrhovatelce udělena výtká, která byla zrušena rozhodnutím členské schůze konané dne 6. 8. 2020. Navrhovatelka taktéž namítla, že jestliže podala proti Omezení povolenky k lovu ze dne 5. 11. 2020 námitky a o těchto námitkách nebylo do vyloučení navrhovatelky rozhodnuto, pak ta samá jednání pod body 1), (2), (3) a (5) nemohla být použita jako důvody pro vyloučení. V usnesení o vyloučení navrhovatelky se obecně uvádí, že navrhovatelka je vylučována pro hrubé a opětovné porušování povinností. Z obsahu usnesení o vyloučení však není seznatelné, která namítaná porušení povinností mají být hrubá a která opakovaná. Dále pak je v usnesení o vyloučení uvedeno, že výbor spolku uložil navrhovatelce opakovaně opatření k nápravě, a to ústně i písemně a že navrhovatelka až na jednu výjimku nereagovala. Demonstrativně se pak uvádí výzva k odstranění mysliveckého zařízení ze dne 3. 11. 2020 (správně mělo být uvedeno ze dne 5. 11. 2020) a Omezení povolenky k lovu ze dne 5. 11. 2020. Není přípustné obecně odkazovat na dřívější ústní a písemné opatření k nápravě, - nýbrž všechna opatření je třeba specifikovat. - Pokud nejsou specifikována, nelze k nim přihlížet. Není pak pravdou, že by navrhovatelka nereagovala na výzvu k odstranění zařízení a na omezení povolenky. Navrhovatelka pro úplnost dodala, že pokusy o její neoprávněné obviňování ze strany předkladatele návrhu na vyloučení navrhovatelky ze spolku, tedy ze strany [REDACTED], byly činěny i v minulosti. Dále poukázala na to, z čeho jí [REDACTED] obvinil a k jakému závěru dospěla revizní komise - neshledala žádné pochybení ze strany [REDACTED].

4. Spolek podaný návrh na vyslovení neplatnosti usnesení členské schůze považoval za nedůvodný, protože má být zamítnut. Vyjadřoval se k jednotlivým bodům návrhu na zahájení řízení s tím, že ve všech případech se dle spolku jednalo o hrubé porušení povinností člena spolku, vyjma bodu (6), pod body (2), (3), (4) a (5) o porušení nezhojitelná. V takových případech nebyl spolek ani povinen výzvu k nápravě navrhovatelce doručit.
5. Krajský soud v Plzni coby soud prvního stupně rozhodl usnesením ze dne tak, že „Rozhodnutí členské schůze Mysliveckého spolku Lštění, IČO 48344346, se sídlem Lštění 20, 346 01 Blížejev ze dne 18. 12. 2020 o vyloučení člena spolku - navrhovatelky je neplatné.“ (výrok I.), „Žalobní návrh na stanovení povinnosti Mysliveckému spolku Lštění, IČO 48344346 poskytnout navrhovatelce do 3 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí písemnou omluvu tohoto znění: „Vážená paní [REDAKCE], Myslivecký spolek Lštění, IČO 48344346, se sídlem Lštění 20, 346 01 Blížejev se Vám omlouvá za Vaše vyloučení ze spolku, o kterém bylo rozhodnuto členskou schůzí Mysliveckého spolku Lštění dne 18. 12. 2020, rozhodnutí o Vašem vyloučení bylo učiněno, aniž by k tomu byly dány důvody a v rozporu se stanovami spolku, rozhodnutím o Vašem vyloučení spolek závažným způsobem porušil Vaše členská práva.“, se zamítá.“ (výrok II.), „Řízení o stanovení povinnosti Mysliveckému spolku Lštění, IČO 48344346 zaplatit navrhovatelce finanční satisfakci ve výši 1 000 Kč za každý započatý měsíc od 18. 12. 2020 do právní moci rozhodnutí o neplatnosti rozhodnutí o vyloučení navrhovatelky ze spolku se zastavuje.“ (výrok III.) a dále rozhodl, že „Navrhovatelka je povinna Mysliveckému spolku Lštění, IČO 48344346 zaplatit 1/3 celkové výše náhrady nákladů řízení v částce 80 667 Kč k rukám právního zástupce spolku do 3 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.“ (výrok IV.).
6. Soud prvního stupně vyšel ve svém rozhodnutí z toho, že:
 - 1) Navrhovatelka postupovala zcela v souladu s ustanovením § 241 odst. 1 o. z. a poté, co revizní komise rozhodla, že její vyloučení je platné, iniciovala toto řízení podáním doručeným soudem dne 5. 3. 2021 s tím, že tříměsíční lhůta pro podání návrhu soudu stanovená v ustanovení § 242 o. z. byla zachována.
 - 2) Písemné rozhodnutí o vyloučení navrhovatelky požadované náležitosti splňuje, obsahuje jasně a přesně vymezené důvody vyloučení navrhovatelky ze spolku, nelze tak dospět k závěru, že by trpělo formálními nedostatky.
 - 3) Spolek prokazoval, že k jednotlivým důvodům vyloučení navrhovatelky ze spolku byla v předcházející době navrhovatelka vyzývána ke zjednání nápravy, popř. že se jednalo o porušení jejích členských povinností, které nebylo možné odčinit, a navrhovatelka jimi způsobila spolku zvláště závažnou újmu.
 - 4) Podstatné pro rozhodnutí soudu bylo prokázání skutečnosti, že za jednání pod bodem (1), (2) uvedených v usnesení o vyloučení byla navrhovatelce uložena výtka ze dne 9. 5. 2020, za další jednání pod bodem (1) a za jednání pod bodem (2), (3) a (5) bylo navrhovatelce uloženo omezení povolenky k lovu dne 5. 11. 2020. Podstatné je ustanovení obsažené v článku 7 odst. 2 stanov spolku, dle kterého za totéž porušení členské povinnosti lze uložit jen jedno opatření uvedené v předcházejícím odstavci, a ustanovení odst. 4 článku 7 stanov, dle kterého člena, který hrubě nebo opětovně do 1 roku od uložení opatření podle odst. 1 (a) výtka nesprávného jednání; b) dočasné omezení lovu zvěře v honitbě) porušil členskou povinnost nebo který porušil předpisy o myslivosti, zbraních, ochraně přírody apod. a v přiměřené lhůtě nápravu nezjednal ani po výzvě spolku, může spolek vyloučit. Protože se v případě jednání pod body (1), (2), (3) a (5) jedná o totáž jednání, pro která již byla navrhovatelce uložena opatření, nelze takováto jednání považovat za jednání, kterými by navrhovatelka hrubě nebo opětovně do 1 roku po uložení opatření porušila členskou povinnost nebo porušila předpisy o myslivosti, zbraních, ochraně přírody apod. a v přiměřené lhůtě nápravu nezjedнала ani po výzvě spolku ve smyslu článku 7 odst. 4, pro které je možné člena vyloučit. Ujednání ve stanovách spolku nelze vykládat tak, že by tato jednání, za

která již v předcházející době byla navrhovatelka sankcionována, by mohla být nově použita jako důvod k jejímu vyloučení ze spolku a mohla by být posuzována jako hrubé či opětovné porušení jejích členských povinností či jako porušení předpisů o myslivosti, zbraních, ochraně přírody apod., kdy v přiměřené lhůtě nápravu nezjedнала ani po výzvě spolku.

5) K důvodu vyloučení navrhovatelky pod bodem (4) na základě provedení dokazování soud měl za to, že nebylo tak, jak byl tento důvod skutkově vymezen, jednání navrhovatelky prokázáno. Nebylo tedy prokázáno, že by ona sejmula plombu připevněnou na zvěř ulovenou dne 27. 4. 2020 a opakovaně ji použila na další ulovený kus zvěře dne 20. 9. 2020. Soud uvěřil vyjádření navrhovatelky s odůvodněním, jak k tomu, že číslo plomby bylo opakovaně v hlášení o lovu zvěře uvedeno, došlo. Pokud spolek neneviduje, jak je s vydanými plombami naloženo, to znamená, neneviduje jejich použití, případné vrácení, nelze ani jednoznačně dospět k závěru, že došlo k opakovanému použití jedné a téže plomby navrhovatelkou. Snaha o vysvětlení, jak mohlo technicky k opětovnému použití plomby dojít, je pouze teoretickou úvahou.

6) Ve vztahu k jednání, které bylo navrhovatelce vytýkáno pod bodem (6) a bylo důvodem jejího vyloučení, bylo v řízení prokázáno, že k takovému jednání ze strany navrhovatelky došlo. Byť hodnota svědecké výpovědi manžela navrhovatelky [REDAKCE] je snižována nejenom jeho vztahem k navrhovatelce, ale i skutečností, že vypovídal poté, co byl seznámen s obsahem výpovědi členů statutárního orgánu provedených v předcházející době, byl to tento svědek, který vypověděl, že k přesunu žebříku došlo k žádosti navrhovatelky a že žebřík tak byl umístěn ve vzdálenosti méně než 200 metrů od sousedící honitby. Nejedná se o myslivecké zařízení, které by měl spolek zájem užívat s ohledem na písemné vyjádření samotného výboru spolku, ve kterém uvádí, že uvedené zařízení považuje za soukromý majetek a jako uživatel honitby nemá spolek zájem dané zařízení využívat. Nadto žebřík není bez dalšího přístupným, neboť mu chybějí první dvě příčky. V současné době se žebřík nachází na pozemku [REDAKCE], který je ve výlučném vlastnictví manžela navrhovatelky, on se k jeho výlučnému vlastnictví přihlásil, jako své vlastnictví jej označil a rovněž dal informaci o nemožnosti jeho užívání. Naplnění důvodu pod bodem (6), který byl vymezen za porušení článku 5 odst. 2 písm. g) a i) stanov a za porušení § 45 odst. 1 písm. s) zák. č. 449/2001 Sb., o myslivosti, nelze brát dle soudu k tíži navrhovatelce, protože žebřík nyní neplní svůj účel jako myslivecké zařízení, je umístěn na výlučném pozemku manžela navrhovatelky a je v jeho výlučném vlastnictví, lov zvěře z uvedeného žebříku neprobíhá.

7) Prokázáno bylo i naplnění bodu (7) - nevrácení povolenky k lovu v návaznosti na omezení povolenky k lovu ze dne 15. 11. 2020 navrhovatelkou ke dni rozhodování členské schůze o jejím vyloučení dne 18. 12. 2020, neboť z předávacího protokolu ze dne 28. 12. 2020 vyplývá, že k předání 2 ks povolenek k lovu navrhovatelkou došlo až po rozhodnutí členské schůze o jejím vyloučení. Pro rozhodnutí v řízení o neplatnosti vyloučení podle § 242 o. z. je rozhodující stav v době jeho vydání (§ 154 odst. 1, § 167 odst. 2 o. s. ř. a § 1 odst. 4 z.ř.s.). V době rozhodování soudu důvod vyloučení navrhovatelky ze spolku pod bodem (7) odpadl, neboť povolenku k lovu již navrhovatelka vrátila. Nadto tento důvod nelze považovat za hrubé nebo opětovné porušení členské povinnosti.

8) Je namístě navrhovatelce poskytnout ochranu jejích práv, k čemuž postačuje, aby rozhodl o neplatnosti rozhodnutí členské schůze o jejím vyloučení, neboť má za to, že aplikace vyloučení jako nejzávažnějšího sankčního opatření vůči navrhovatelce, při kterém dochází k zániku členství a tím i k narušení základního sdružovacího práva, k zániku možnosti realizace jejího zájmu, jejího koníčka, není protentokrát namístě.

9) K tomu, aby soud nevyslovil neplatnost rozhodnutí orgánu spolku dle § 260 odst. 1 o. z., musí být kumulativně splněny obě zákonem stanovené podmínky, tj. a) porušení zákona nebo stanov nemělo závažné právní následky a b) nevyslovení neplatnosti usnesení je v zájmu spolku hodným právní ochrany. Závažnost právních následků ve smyslu § 260 odst. 1 o. z. je totiž nutně

poměřovat nejen významem přijatého rozhodnutí, ale především důsledky konkrétních porušení zákona či stanov, k nimž došlo při jeho přijímání. Pro posouzení, zda určité porušení zákona či stanov mělo závažné právní následky, není samo o sobě významné, že rozhodnutí o vyloučení znamená vždy významný zásah do základního práva vylučovaného člena spolku. Proti tomu stojí zájem spolku na stabilitě jeho vnitřních poměrů chráněný ustanovením § 260 o. z. V daném případě nebylo tvrzeno ani v rámci řízení prokázáno, že by byly kumulativně splněny obě zákonem stanovené podmínky, a proto soud k aplikaci § 260 odst. 1 o. z. nepřistoupil.

10) V ustanovení § 261 o. z. je explicitně zakotveno právo člena žádat po spolku přiměřené zadostiučinění a je konkretizací obecného postulátu zachování lidské důstojnosti ve spolkových podmínkách. Předpokladem je intenzivní porušení základního členského práva (např. výrazná materiální či osobnostní újma utrpěná), a tato intenzita může být vyjádřena soudním rozhodnutím o žalobě podle § 258 o. z. V daném případě nebylo prokázáno, že by šlo o jednání, v jehož příčinné souvislosti by v rozporu s objektivním právem došlo k dotčení osobnostní sféry člověka - navrhovatelky zejména tím, že byla snížena její čest u jiných lidí, byla ohrožena její vážnost (pojmově spojená s veřejným, společenským životem) nebo její důstojnost. Za situace, kdy nelze dospět k závěru, že by se jednalo o závažný zásah do základního práva navrhovatelky jako člena spolku, když pochybení ze strany navrhovatelky ve dvou případech ke dni jejího vyloučení bylo shledáno, protiprávnost jednání spolku, jednání tedy proti stanovám či jiným normám, tak není dána, soud jejímu návrhu, aby byla spolku uložena povinnost poskytnout navrhovatelce písemnou omluvu, nevyhověl.

11) Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 142 odst. 2 o. s. ř.

7. Proti usnesení soudu prvního stupně podala navrhovatelka včasné odvolání, a to ohledně výroku II. a IV. Odvolatelka se ztotožnila s právním závěrem soudu prvního stupně o nepoužitelnosti důvodů pod body (1), (2), (3) a (5) rozhodnutí o vyloučení jako způsobitelných důvodů pro vyloučení navrhovatelky ze spolku a i nadále sporovala skutkové naplnění důvodů pod body (1), (2), (3) a (5), které považovala za v řízení neprokázané. Ztotožnila se se závěrem soudu prvního stupně k bodu (4) tj. s tím, že jednání vymezené pod bodem (4) rozhodnutí o vyloučení v řízení nebylo prokázáno. Neztotožnila se však se závěrem soudu prvního stupně o tom, že mělo být prokázáno její jednání pod bodem (6) rozhodnutí o vyloučení. V každém případě bylo prokázáno, že navrhovatelka ve vztahu k jednání pod bodem (6) sjednala v době ještě před rozhodnutím o vyloučení nápravu. K vlastnictví a užívání žebříku se ještě před rozhodnutím o vyloučení přihlásil manžel navrhovatelky jako vlastník pozemku a žebřík přestal být jakkoliv využíván a navíc bylo znemožněno jeho užívání odstraněním spodních dvou příček tak, jak uvedl soud prvního stupně. Odvolatelka nesouhlasila s tím, že by bylo prokázáno závadové jednání pod bodem (7) rozhodnutí o vyloučení. Soud prvního stupně nevzal v potaz, že navrhovatelka prokazatelně podala proti opatření o omezení povolenky k lovu námitky, o kterých do rozhodnutí o jejím vyloučení nebylo spolkem rozhodnuto a rozhodnutí o omezení povolenky k lovu tak nenabylo právní moci. Navrhovatelka proto vůbec neměla povinnost povolenky k lovu vracet - viz písemné vyjádření navrhovatelky ze dne 19. 10. 2021, doručené soudu dne 22. 10. 2021. Navrhovatelka z důvodu absence rozhodnutí o námitkách povolenky vrátila až po rozhodnutí o jejím vyloučení.
8. Dále odvolatelka namítala, že soud prvního stupně zamítl návrh na poskytnutí omluvy za neoprávněné vyloučení navrhovatelky ze spolku, a to ačkoliv zároveň rozhodl o neplatnosti tohoto vyloučení. Zamítnutí návrhu na omluvu považuje navrhovatelka za nelogické a nesprávné. Soud prvního stupně argumentoval, že pochybení navrhovatelky bylo ve dvou případech ke dni jejího vyloučení shledáno, což ale správné není. Pokud vůbec došlo k pochybení navrhovatelky ve vztahu k žebříku, pak ale toto pochybení bylo odstraněno, resp. napraveno, ještě před rozhodnutím o vyloučení. K pochybení ve vztahu k nevrácení povolenek nedošlo, neboť navrhovatelka vůbec povinnost vrátit povolenky neměla, neboť rozhodnutí o omezení povolenky k lovu nenabylo právní moci. Soud prvního stupně v odůvodnění dále pokračoval s tím, že když mělo být pochybení

navrhovatelky ve dvou případech shledáno, pak že není dána protiprávnost jednání spolku, tedy jednání proti stanovám či jiným normám. Tento závěr soudu prvního stupně považovala navrhovatelka za zásadně nesprávný. Jestliže spolek navrhovatelku neplatně a tedy nedůvodně vyloučil ze spolku, pak je bez dalšího dána protiprávnost jeho jednání. Spolek je obecně povinen činit rozhodnutí pouze v souladu se stanovami a zákonem a konkrétně ve vztahu k rozhodování o vyloučení je povinen členy vylučovat jen tehdy, když jsou k tomu dány důvody zakládající právo na vyloučení ze spolku. Spolek jedná protiprávně, i když se člen dopustí určitého pochybení, které však nezakládá důvod pro vyloučení a spolek přesto o vyloučení neplatně rozhodne. Odvolatelka se dále neztotožnila s tím, že by nedošlo k závažnému porušení jejího členského práva. Kdy jindy, nežli při neplatném vyloučení ze spolku dochází k závažnému porušení členského práva. Při nedůvodném vyloučení se nejedná jen o závažné porušení základního členského práva, ale o nejzávažnější porušení toho nejzákladnějšího členského práva. Odvolatelka se po zpětvzetí požadavku na finanční zadostiučinění domáhala pouze toho nejzákladnějšího zadostiučinění, resp. zadostiučinění na té nejnižší možné úrovni, pomineme-li deklaraci neplatnosti vydáním soudního rozhodnutí o neplatnosti rozhodnutí. Omluva je oním minimem, které lze za porušení základního členského práva považovat. Z průběhu tohoto soudního řízení je pak zřejmé, jaká je vůči navrhovatelce dána zášť a nevraživost u členů vedení spolku, ale i u dalších členů spolku, jakou pověst u těchto osob navrhovatelka má a jak tyto osoby o navrhovatelce z důvodů vznesených obvinění smýšlejí.

9. Výrok o náhradě nákladů řízení považovala odvolatelka za nesprávný, a to jak z důvodu nesprávnosti výroku o zamítnutí návrhu na poskytnutí omluvy, tak ale i z důvodu nesprávného použití a aplikace advokátního tarifu. Přiznat jako úkony osm porad s klientem přesahujících jednu hodinu považuje za absurdní. Takové množství porad nelze považovat za účelné, resp. takové náklady nejsou účelně vynaloženými v rámci řízení. Odměna v řízení o neplatnosti rozhodnutí spolku za jeden úkon nečiní 3 100 Kč dle § 9 odst. 4 písm. c) AT, nýbrž 2 500 Kč dle § 9 odst. 3 písm. a) AT. Ustanovení § 9 odst. 3 písm. a) AT je speciálním k ustanovení § 9 odst. 4 písm. c) AT. Řízení o části návrhu o povinnosti poskytnout finanční zadostiučinění obecně není řízením honorovaným podle § 7 bod 5 AT, nýbrž řízením dle § 9 odst. 4 písm. a) AT. Především ale návrhem nebyly uplatněny celkem tři nároky ve smyslu § 12 odst. 3 AT, ale pouze jeden nárok ve smyslu § 8 odst. 3 AT, maximálně pak 2 nároky ve smyslu § 12 odst. 3 AT. Ustanovení § 261 odst. 2 písm. a) OZ stanovuje spojení věcí ke společnému projednání. Za této situace je pak třeba stanovovat tarifní hodnotu za řízení v celém jeho rozsahu podle § 9 odst. 3 písm. a) v kombinaci s § 9 odst. 4 písm. a) AT, a to za řízení o neplatnost právního jednání s návrhem na náhradu nemajetkové újmy. Pokud by se Vrchní soud s tímto názorem neztotožnil, pak by se mělo jednat o dva uplatněné nároky (nikoliv tři), a to o nárok na neplatnost právního jednání a o nárok na poskytnutí zadostiučinění. Nárok na poskytnutí zadostiučinění by pak byl složen z požadavku na poskytnutí omluvy a z požadavku na poskytnutí finančního zadostiučinění. Relevantní by dále měl být i význam jednotlivých nároků, kdy prvotním a základním nárokem je vyslovení neplatnosti rozhodnutí a sekundárním nárokem je nárok na poskytnutí zadostiučinění. Brát v potaz je třeba také to, že poskytnutí finančního zadostiučinění a jeho výše jsou závislé na úvaze soudu. I kdyby tedy nebylo vyhověno odvolání proti výroku II., mělo by být rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudem prvního stupně. Odvolatelka navrhla, aby Vrchní soud v Praze podle § 220 odst. 1 písm. a) o. s. ř. změnil výrokové body II. a IV. usnesení tak, že je účastník povinen poskytnout navrhovatelce omluvu a že je účastník povinen uhradit navrhovatelce plnou náhradu nákladů řízení před soudem prvního stupně. Účastníkovi taktéž necht' je uložena povinnost k náhradě nákladů odvolacího řízení navrhovatelky.
10. Proti usnesení soudu prvního stupně podal včasné odvolání též účastník, a to jen ohledně výroku I.
11. Vznese tyto stěžejní odvolací námítky:

1) Nesprávné právní posouzení ve vztahu k závěru soudu prvního stupně, že nelze vylučovat člena spolku za tytéž pochybení, za které mu byla uložena opatření ve smyslu ust. čl. 7 odst. 1 stanov spolku, tj. nesprávný výklad ustanovení čl. 7 odst. 4 stanov spolku.

Soud prvního stupně ve vztahu k výkladu ustanovení čl. 7 stanov spolku uzavřel, že: „se v případě jednání pod body (1), (2), (3) a (5) jedná o tatáž jednání, pro která již byla navrhovatelce uložena opatření, nelze takovato jednání považovat za jednání, kterými by navrhovatelka hrubě nebo opětovně do 1 roku po uložení opatření porušila členskou povinnost nebo porušila předpisy o myslivosti, zbraních, ochraně přírody apod. a v přiměřené lhůtě nápravu nezjedнала ani po výzvě spolku ve smyslu článku 7 odst. 4, pro které je možné člena vyloučit. Ujednání ve stanovách spolku nelze vykládat tak, že by tato jednání, za která již v předcházející době byla navrhovatelka sankcionována, by mohla být nově použita jako důvod k jejímu vyloučení ze spolku a mohla by být posuzována jako hrubé či opětovné porušení jejích členských povinností či jako porušení předpisů o myslivosti, zbraních, ochraně přírody apod., kdy v přiměřené lhůtě nápravu nezjedнала ani po výzvě spolku.“ Dle odvolatele z obsahu odůvodnění napadaného rozhodnutí není zřejmé, jakými pravidly se soud prvního stupně řídil při výkladu ujednání obsažených ve stanovách, ani jakým způsobem soud prvního stupně k těmto závěrům dospěl, neboť tyto závěry nijak neodůvodňuje, toliko tyto závěry předkládá, a to pouhým shrnutím, že je nelze určitým způsobem vykládat, avšak neodůvodňuje, proč tomu tak není. Nadto soud prvního stupně nepostupoval v souladu s výkladovými pravidly právního jednání ve smyslu ust. § 555 a násl. o.z., ani pravidly formulovanými judikatorními závěry, vyjádřenými např. v rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 31. 10. 2017 sp. zn. 29 Cdo 61/2017, tj. že soud je povinen primárně zkoumat a zjišťovat, jaká byla skutečná vůle (úmysl) jednajícího, a to při zohlednění všech v úvahu přicházejících (zjištěných) okolností. Konkrétně ve vztahu k vykládanému ujednání čl. 7 odst. 4 stanov - z jeho znění: „Člena, který hrubě nebo opětovně do jednoho roku po uložení opatření podle odstavce 1 porušil členskou povinnost, nebo který porušil předpisy o myslivosti, zbraních, ochraně přírody apod. a v přiměřené lhůtě nápravu nesjednal ani po výzvě spolku, může spolek vyloučit.“ nelze usuzovat, a to ve spojení se zněním odst. 1 čl. 7 stanov, že po uložení opatření podle odst. 1 již nelze pro stejné porušení postupovat ve smyslu ust. odst. 4, tj. člena i po uložení opatření vyloučit. Nadto je potřeba podrobit odst. 4 čl. 7 rovněž jazykovému výkladu, když toto ustanovení podmiňuje vyloučení člena hrubým porušením povinnosti nebo opětovným porušením povinnosti do jednoho roku po uložení opatření podle odst. 1. O nemožnosti vyloučit člena spolku podle odst. 4 čl. 7, pro stejné porušení povinnosti, za které mu bylo uloženo opatření dle odst. 1 čl. 7, nemůže být na základě znění těchto ustanovení řeč. Jediným ustanovením stanov, které duplicitní sankcionování upravuje, je odst. 2 čl. 7 stanov, které stanovuje, že za totéž porušení členské povinnosti lze uložit jen jedno z opatření uvedených v předchozím odstavci, neupravuje však nemožnost za stejné porušení povinnosti člena spolku následně i vyloučit. Z těchto důvodů soud prvního stupně nesprávně právně posoudil a rovněž nesprávně vyložil předmětná ustanovení stanov spolku, když z těchto chybných důvodů se dále vůbec nezabýval obsahem důvodů uvedených pod body (1), (2), (3) a (5), jejich prokázáním a posouzením jejich opodstatněnosti ve vztahu k vyloučení navrhovatelky ze spolku.

2) Nesprávné posouzení skutkového stavu ve vztahu k důvodu vyloučení navrhovatelky pod bodem (4), tj. že nebylo toto jednání navrhovatelky prokázáno.

Ve vztahu k jednání navrhovatelky uvedeném pod bodem (4), tj. sejmutí plomby připevněné na zvěř, která byla ulovena dne 27. 4. 2020 a její opakované použití na další ulovený kus zvěře dne 20. 9. 2020, soud prvního stupně uzavřel, že na základě provedeného dokazování nemá toto jednání navrhovatelky za prokázané, když k tomuto uvedl, že „Soud uvěřil vyjádření navrhovatelky s odůvodněním, jak k tomu, že číslo plomby bylo opakovaně v hlášení o lovu zvěře uvedeno, došlo. Pokud spolek neeviduje, jak je s vydanými plombami naloženo, to znamená, neeviduje jejich použití, případné vrácení, nelze ani jednoznačně dospět k závěru, že

došlo k opakovanému použití jedné a téže plomby navrhovatelkou. Snaha o vysvětlení, jak mohlo technicky k opětovnému použití plomby dojít, je pouze teoretickou úvahou.“ Dle odvolatele k prokázání jednání uvedeného pod bodem (4) došlo, avšak soud chybně posoudil na základě provedeného dokazování skutkový stav věci. Odvolatel akcentoval argumentaci, kterou opakovaně k úmyslnému jednání navrhovatelky uváděl (a stále na ní trvá), tj., že neúmyslná záměna čísla plomby, kterou navrhovatelka uvádí, je zcela vyloučena, a to např. zcela odlišnou sérií plomb, která byla od 8. 6. 2020 do používána a která měla zcela odlišný počet čísel sériového označení, tzn. že navrhovatelka po celých pěti měsících ode dne použití první plomby „omylem“ vepsala na hlášenko o ulovení zvěře dne 20. 9. 2020 právě šestimístné evidenční číslo plomby použité na kus zvěře ulovený dne 27. 4. 2020. A to i přestože navrhovatelka měla dle § 49 odst. 1 ZoM povinnost označit plombou ulovený kus zvěře ihned po jeho ulovení a stejně tak měla co nejdříve po označení zvěře plombou vyplnit i lístek o původu zvěře, tj. jediným logickým vysvětlením proto je, že plombu navrhovatelka použila opakovaně a evidenční číslo z ní na místě ulovení zvěře opsala, a to záměrně. Nadto citovaný závěr soudu prvního stupně o tom, že spolek neneviduje, jak je s vydanými plombami naloženo, tj. neneviduje jejich použití, a z těchto důvodů nelze jednoznačně dospět k závěru, že došlo k opakovanému použití jedné a téže plomby navrhovatelkou, je zcela lichý, nemá oporu v soudním spisu a zejména je v nesouladu s provedeným dokazováním, neboť jak vyplývá z protokolu o jednání ze dne 30. 6. 2021, byl jako listinný důkaz mj. proveden přehled plomb používaných od 4. 1. 2020 do 6. 6. 2020 na č.l. 59 spisu a rovněž evidence vydaných a vrácených plomb na č.l. 29 spisu, ze kterých je nepochybně patrné, jakým způsobem je s vydanými plombami naloženo a rovněž, jak jsou použity, zejména pak, kdo a kdy konkrétní plombu použil. Z provedené evidence vydaných a vrácených plomb je pak nepochybně zřejmé, jaké konkrétní plomby a komu byly vydány. Pokud tedy soud uzavřel, že spolek neneviduje, jak je s vydanými plombami naloženo, a proto nelze jednoznačně dospět k závěru, že došlo k opakovanému použití jedné a téže plomby navrhovatelkou, je tento závěr zcela chybný a soud prvního stupně se dopustil závažného pochybení ve vztahu k posouzení a zjištění skutkového stavu, přestože potřebné důkazy k jeho zjištění provedl, avšak toliko formálně během ústního jednání, a při rozhodování z nich dle odůvodnění rozhodnutí nijak nevycházel, jak je z obsahu odůvodnění zřejmé. Již jen toto pochybení soudu prvního stupně je dle odvolatele způsobilé vyvolat nezákonnost napadaného rozhodnutí.

3) Nesprávné právní posouzení věci ve vztahu k důvodům vyloučení navrhovatelky pod body (6) a (7).

Jediná jednání, která soud prvního stupně považoval za prokázaná, jsou jednání uvedená pod bodem (6) a (7), avšak tato nepřičítal k tíži navrhovatelky, a to s odkazem na ust. § 154 odst. 1 o. s. ř., § 167 odst. 2 o. s. ř. a § 1 odst. 4 z. ř. s., tj. se zdůrazněním toho, že pro rozhodnutí v řízení o neplatnosti vyloučení podle § 242 o. z. je rozhodující stav v době jeho vydání. Optikou tohoto ustanovení uzavřel, že ve vztahu k jednání pod bodem (6) není v současné době posedový žebřík užíván k lovu zvěře a neplní svůj účel jako myslivecké zařízení (přestože v době porušení povinnosti ze strany navrhovatelky plnil) a ve vztahu k jednání pod bodem (7) uzavřel, že tento důvod v době rozhodování soudu odpadl, neboť povolenku navrhovatelka již vrátila. Tyto závěry jsou v rozporu s ustálenou judikaturou Nejvyššího soudu. Oba výše uvedené důvody jsou porušeními povinností navrhovatelky, jakožto členky spolku, což ostatně soud prvního stupně rovněž uvedl, nelze však na ně, jakožto na hmotněprávní jednání, které je způsobilé zasahovat do okolností zániku členského práva navrhovatelky ve spolku, pohlížet soudem nastíněnou optikou. Jako zcela absurdní se pak (rovněž ve srovnání s níže odkazovanou judikaturou) jeví posouzení tzv. „odpadnutí“ důvodu specifikovaného pod bodem (7) tím, že navrhovatelka v době rozhodování soudu povolenky k lovu již vrátila. Navrhovatelka byla dne 5. 11. 2020 vyzvána k neprodlenému vrácení povolenek k lovu za účelem vystavení povolenky nové, opravňující ji lovit do data 1. 11. 2021 pouze lišku obecnou (v návaznosti na omezení její povolenky), avšak tuto povinnost nesplnila a hrubě porušila nejen čl. 5 odst. 2 písm. g) stanov

(plnit ustanovení členské schůze, pokynů výboru a kontrolní komise), ale rovněž se mohla dopustit, na základě neplatné povolenky, neoprávněného lovu zvěře v rozporu se zákonem o myslivosti, který je tímto zákonem zakázán, tj. nepochybně je toto porušení ze strany navrhovatelky možno vnímat jako hrubé porušení. Následně členská schůze spolku dne 18. 12. 2020 rozhodla o vyloučení navrhovatelky ze spolku usnesením z téhož dne a navrhovatelka odevzdala povolenky k lovu až po rozhodnutí členské schůze o jejím vyloučení, a to dne 28. 12. 2020, přestože od data 18. 11. 2020 porušovala, a to až do doby jejího vyloučení, povinnost vrátit neprodleně povolenku k lovu mysliveckému hospodáři, tj. tuto povinnost porušovala v době, kdy spolek rozhodoval o jejím vyloučení. V uvedeném případě proto není možné aplikovat soudem prvního stupně odkazované procesní ustanovení § 154 odst. 1 o. s. ř., a to zcela v souladu s již ustálenou judikaturou Nejvyššího soudu - viz např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 19. 9. 2017 sp. zn. 27 Cdo 3420/2017, konkrétně pak závěr, že: „Současné platí, že použití pravidla obsaženého v § 154 odst. 1 o. s. ř., podle něhož pro rozsudek je rozhodující stav v době jeho vyhlášení, se nedotýká ustanovení hmotného práva, která vážou vznik, změnu či zánik práva nebo povinnosti k určitému času.“

12. Odvolatel navrhl s ohledem na výše uvedené, aby odvolací soud rozhodl tak, že se usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 27. 6. 2022 č. j. 41 Cm 20/2021-238, co do výroku I. zrušuje, a věc se vrací soudu prvního stupně k dalšímu řízení.
13. K odvolání se vyjádřila navrhovatelka. Uvedla, že spolek v odvolání namítl, že soud prvního stupně nesprávně vyložil a aplikoval čl. 7 odst. 4 stanov, že důvod vyloučení navrhovatelky pod bodem (4) byl prokázán a že soud prvního stupně nesprávně právně posoudil důvody vyloučení pod body (6) a (7). Navrhovatelka i nadále tvrdí, že důvody pro vyloučení pod body (1), (2), (3) a (5) rozhodnutí o vyloučení nejsou způsobilými důvody pro vyloučení navrhovatelky ze spolku. Spolek čl. 7 odst. 4 stanov nesprávně interpretuje a aplikuje. Podle čl. 7 odst. (4) stanov spolku platí, že člena, který hrubě nebo opakovaně do jednoho roku po uložení opatření podle odstavce 1 porušil členskou povinnost, nebo který porušil předpisy o myslivosti, zbraních, ochraně přírody apod. a v přiměřené lhůtě nápravu nesjednal ani po výzvě spolku, může spolek vyloučit. Důvody pro vyloučení člena jsou tak stanoveny taxativně a jedná se o následující tři:

1) hrubé porušení povinnosti

Není zřejmé, která v rozhodnutí spolku o vyloučení uvedená porušení povinností byla při vylučování považována za hrubá. Dle názoru navrhovatelky nelze připustit, aby spolek až ex post některá z porušení dodatečně za hrubá označil.

2) opakované porušení povinnosti s tím však, že k tomuto opakování musí dojít do jednoho roku po uložení opatření dle odst. 1.

Opakovanost není, resp. nemůže být dána. Výtka ze dne 9. 5. 2020 byla zrušena členskou schůzí. Opačné tvrzení spolku je nesprávné, učiněné až v reakci na toto soudní řízení a ryze účelové. Členská schůze o zrušení výtky evidentně rozhodla a toto její rozhodnutí nebylo napadeno soudním návrhem. Další opatření bylo uloženo až dne 5. 11. 2020 (omezení povolenky k lovu). Po tomto datu nejsou v usnesení o vyloučení vytýkána jakákoliv další porušení povinností navrhovatelky. Toto opatření navíc nenabýlo právní moci, jak navrhovatelka namítla ve svém odvolání.

3) porušení právních předpisů s tím však, že v přiměřené lhůtě není k výzvě spolku sjednána náprava

Porušení právních předpisů taktéž nelze použít, neboť ze strany spolku nebyly učiněny výzvy a nebyla poskytnuta lhůta k nápravě. Výjimkou samozřejmě je umístění mysliveckého zařízení dle bodu (6). Tohoto jednání se však navrhovatelka nedopustila, resp. spolek v tomto směru neunesl v tomto řízení důkazní břemeno. V každém případě je však zřejmé, že navrhovatelka ve vztahu

k jednání pod bodem (6) sjednala v době ještě před rozhodnutím o vyloučení nápravu. Soud prvního stupně tedy nepochybil, pokud důvody pod body (1), (2), (3) a (5) rozhodnutí o vyloučení shledal nezpůsobilými k vyloučení.

14. Spolek dále namítl, že jednání pod bodem (4) rozhodnutí o vyloučení bylo prokázáno. Tato námitka je zjevně nedůvodná. Pokud by toto jednání navrhovatelky bylo prokázáno, muselo by být proti navrhovatelce zahájeno přestupkové či dokonce trestní řízení. K ničemu takovému nedošlo, naopak udání spolku bylo orgánem státní správy myslivosti, a to konkrétně Městským úřadem [REDAKCE], odloženo. Pokud spolek namítá, že vede evidenci o plombách, pak tato jeho námitka není důvodná, respektive tak, jak je učiněna, je irrelevantní. Spolek vede evidenci pouze o vydaných plombách, nikoliv o tom, jak bylo s vydanými plombami naloženo.
15. Ani námitka spolku týkající se jednání pod body (6) a (7) rozhodnutí o vyloučení není důvodná. Tak, jak navrhovatelka uvedla ve svém odvolání, ona nepovažuje jednání pod bodem (6) rozhodnutí o vyloučení za prokázané. Tak jako tak, jednání pod bodem (6) rozhodnutí nemůže být způsobilým důvodem pro vyloučení, neboť navrhovatelka ve vztahu k tomuto tvrzenému jednání sjednala v době ještě před rozhodnutím o vyloučení nápravu. Jednání pod bodem (7) rozhodnutí o vyloučení zjevně nenastalo, resp. neodevzdání povolenky k lovu nebylo protiprávním jednáním, potažmo porušením povinností navrhovatelky. Jak je popsáno v odvolání navrhovatelky, rozhodnutí o odevzdání povolenky nenabýlo právní moci, neboť navrhovatelka proti tomuto rozhodnutí podala řádně a včas námitky a o těchto námitkách nebylo do vydání rozhodnutí o vyloučení ze strany spolku rozhodnuto.
16. Navrhovatelka navrhl, aby Vrchní soud v Praze podle § 219 o. s. ř. jako věcně správný potvrdil výrokový bod I. usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 27. 6. 2022, č. j. 41 Cm 20/2021-238.
17. Vrchní soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal odvoláním napadené rozhodnutí a dospěl k závěru, že odvolání navrhovatelky do výroku II. usnesení soudu prvního stupně - výroku ve věci samé, není důvodné. Důvodné není ani odvolání dalšího účastníka - spolku /dále i jen „spolek“/ do výroku I. usnesení soudu prvního stupně. Důvodné je odvolání navrhovatelky do výroku IV. nákladového výroku.
18. V prvé řadě je nutné konstatovat, že soud prvního stupně provedl dokazování v potřebném rozsahu, zcela odpovídajícím charakteru a povaze věci, korelujícím s podáními účastníků řízení, zjistil všechny rozhodné skutečnosti a učinil správné skutkové závěry. Dále pak, že soud prvního stupně věc posoudil správně též i po právní stránce. To vše vyjma nákladového výroku IV., k němuž viz níže.
19. Zásadní pro posouzení samotného vyloučení navrhovatelky z družstva je posouzení stanov, jejichž čl. 7. Odvolací soud se přiklonil k výkladu stanov učiněnému soudem prvního stupně, jenž je dán jak výkladem doslovným, především pak výkladem logickým. Není v rozporu ani s výkladem systematickým. V čl. 7 odst. 1 stanov spolku /dále i jen „stanovy“/ je obecně řešeno případné porušení členských povinností vyplývajících ze stanov a provozního řádu, přičemž je uveden výčet opatření, fakticky trestů, jež lze za porušení uložit. V čl. 7 odst. 2 stanov je zakotvena zásada, že za totéž porušení členské povinnosti lze uložit jen jedno z opatření uvedených v čl. 7 odst. 1 stanov. Podle čl. 7 odst. 4 „člena, který hrubě nebo opětovně do jednoho roku po uložení opatření podle odstavce 1 porušil členskou povinnost, nebo který porušil předpisy o myslivosti, zbraních, ochraně přírody apod. a v přiměřeného lhůtě nápravu nesjednal ani po výzvě spolku, může spolek vyloučit“. Z citovaných ustanovení v jejich logické a systematické souvislosti tak vyplývá, že člen spolku, který hrubě nebo opětovně do jednoho roku po uložení opatření znovu poruší členskou povinnost (povinnost viz čl. 7 odst. 1 stanov) nebo poruší předpisy o myslivosti, zbraních, ochraně přírody apod., a v přiměřeného lhůtě nápravu nesjednal ani po výzvě spolku, může být ze spolku vyloučen. Je tedy zjevné, že bylo-li členovi uloženo opatření podle čl. 7 odst. 1 stanov, nelze mu za tentýž skutek ani uložit další opatření (viz čl. 7 odst. 2 stanov), ale tím spíše jej pak nelze ani za týž skutek

ještě i ze spolku vyloučit. Je dána logika „za jeden skutek jeden trest“. Tato logika je dána i tím, že zatímco podmínky uložení opatření jsou „jen“ porušení členské povinnosti vyplývající ze stanov a provozního řádu, podmínkou vyloučení ze spolku je porušení členské povinnosti nebo porušení předpisů o myslivosti, zbraních, ochraně přírody apod. plus nezjednání nápravy v přiměřené lhůtě, nejde-li o hrubé porušení. Jde-li o hrubé porušení ve smyslu čl. 7 odst. 4 stanov, lze člena vyloučit bez předchozího uložení opatření resp. toto předchozí uložení opatření není podmínkou jeho vyloučení, nicméně i tehdy platí, že byl-li pro stejný skutek již potrestán opatřením dle čl. 7 odst. 1 stanov, nelze jej pro týž skutek vyloučit. U nikoli hrubého porušení je tak podmínkou vyloučení ze spolku předchozí uložení opatření plus nezjednání nápravy (je-li zjednatelná), u hrubého porušení není podmínka předchozího uložení opatření dána.

20. V daném případě byla navrhovatelce za skutky ze dne 2. 3. 2020 (nepředložení zvěře...) a z května 2020 - odstřel chovného srnce, uložena dne 9. května 2020 výtka coby potrestání - opatřením, jež byla zrušena rozhodnutím členské schůze ze dne 6. 8. 2020. Následně jí i za tyto skutky bylo dne 5. 11. 2020 uloženo opatření omezení povolenky. Toto opatření resp. další opatření jí bylo uloženo i za skutky ze září 2020 (odstřel chovného daňka) a z 12. 10. 2020 - nevyplněná hlášenka. Opatření jí tak nebylo uloženo jen ohledně změny resp. sejmutí plomby ze dne 20. 9. 2020, jež však nebylo z důvodů uvedených již soudem prvního stupně plně prokázáno, resp. nebylo prokázáno protiprávní jednání navrhovatelky ve smyslu čl. 7 stanov spolku. Ohledně skutku z října 2020 odvolací soud plně souzní s tím, že byl-li odnesen od posedu žebřík, jenž byl vlastnictvím jiné osoby, než navrhovatelky, a neučinila-li to navrhovatelka, pak nelze takový skutek přičítat navrhovatelce coby skutek dle čl. 7 stanov družstva. Podle odvolacího soudu tedy nebylo vůbec prokázáno, že by se skutek spočívající v protiprávním jednání navrhovatelky stal. Navíc uplatnění vlastnického práva a z něj plynoucího práva s věcí nakládat ze strany vlastníka žebříku nemůže být protiprávním jednáním. Zbývá tak jednání navrhovatelky spočívající v nevrácení povolenek k lovu ze dne 15. 11. 2020, kteréžto nevrácení bylo v řízení před soudem prvního stupně prokázáno, nicméně povolenky byly vráceny dne 28. 12. 2020, tedy po jejím vyloučení ze spolku. Toto nevrácení povolenek nelze kvalifikovat jako hrubé porušení povinností resp. předpisů ve smyslu čl. 7 odst. 4 stanov, protože za ně potud nelze člena vyloučit, nebyla-li mu ponejprv dána možnost v přiměřené lhůtě sjednat nápravu. Navíc je nutné kvitovat, že povolenky byly vráceny, protože důvod vyloučení členky - navrhovatelky ze spolku by odpadl, ovšem až po rozhodnutí o vyloučení. Z výše uvedeného tedy vyplývá, že podmínky pro vyloučení navrhovatelky coby členky spolku z tohoto spolku ke dni 18. 12. 2020 dány nebyly, a proto soud prvního stupně rozhodl výrokem I. usnesení ze dne 27. června 2022 správně - vyhověl návrhu a rozhodnutí členské schůze spolku ze dne 18. 12. 2020 o jejím vyloučení určil neplatným. Odvolací soud se plně ztotožňuje se závěry soudu prvního stupně ohledně nemožnosti aplikovat na danou věc ust. § 260 o.z., když podmínky tohoto zákonného ustanovení umožňujícího soudu nevyslovit neplatnost rozhodnutí orgánu spolku splněny v dané věci nebyly.
21. Odvolací soud je plně zajedno se soudem prvního stupně též i ohledně výroku II. usnesení ze dne 27. června 2020 o zamítnutí satisfakce ve prospěch navrhovatelky. Zcela se ztotožňuje s důvody uvedenými soudem prvního stupně, protože je nadbytečné ji opakovat. Odvolací soud navíc dodává, že ačkoli i on shledal neplatnost rozhodnutí členské schůze o vyloučení navrhovatelky ze spolku, rozhodně toto rozhodnutí o vyloučení nebylo bezdůvodné, což je nutné při posuzování nároku na satisfakci podle § 261 odst. 1 o. z. vzít v úvahu. Z průběhu řízení, z rozhodnutí soudu prvního stupně i z řízení před odvolacím soudem je zjevné, že navrhovatelka se během roku 2020 dopustila několika jednání, jež byla v rozporu minimálně se stanovami spolku. Dopouštěla se jich i poté, co jí bylo uloženo opatření, jež následně sice bylo zrušeno rozhodnutím členské schůze /ohledně nějž nebylo prokázáno, že by jej soud prohlásil neplatným/, nicméně to nic nemění na tom, že se skutky (v březnu a květnu 2020) staly. Namísto, aby zanechala protiprávního jednání, páchala další skutky. Do značné míry jen vzhledem k výkladu stanov soudy uložená opatření za spáchané skutky

znemožnila to, aby byla ze spolku platně vyloučena. Za této situace by se jevilo absurdním, aby jí měla být ze strany spolku ještě poskytnuta satisfakce.

22. Z výše uvedených důvodů odvolací soud podle § 219 o. s. ř. usnesení soudu prvního stupně ve výrocích I. a II. jako správné potvrdil. V nákladovém výroku IV. jej změnil z níže uvedeného důvodů, když odvolání navrhovatelky ohledně něj bylo „právně“ důvodné, byť důvody jí konstatované v celém jejich souhrnu neshledal.
23. Náhradově nákladové výroky I. písm. b) a výrok II. jsou odůvodněny ustanovením § 142 odst. 2 ve spojení s § 224 odst. 1 o. s. ř., neboť ohledně svého návrhu v části, jíž se navrhovatelka domáhala vyslovení neplatnosti rozhodnutí členské schůze spolku o svém vyloučení, byla zcela úspěšná, naopak ohledně svého návrhu na uložení povinnosti spolku písemně se navrhovatelce omluvit, byla zcela neúspěšná, když byl návrh zamítnut. Proto rozhodl odvolací soud tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, a to jak řízení vedeného před soudem prvního stupně, tak i řízení odvolacího.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je dovolání přípustné jen za podmínek § 237 o. s. ř.; lze je podat do dvou měsíců od doručení tohoto usnesení k Nejvyššímu soudu prostřednictvím soudu prvního stupně.

Praha 26. ledna 2023

JUDr. Josef Holejšovský, Ph.D. v.r.
předseda senátu

**Kateřina
Jelínková** Digitálně podepsal
Kateřina Jelínková
Datum: 2023.02.27
15:02:26 +01'00'